

De kapotte kruik

Een oude Chinese vrouw had twee grote waterkruiken die aan beide kanten van een stok hingen.

Deze stok droeg zij op haar schouders, heen en weer naar de waterbron. Een van de twee kruiken had een barst, terwijl de andere perfect was en altijd een volle kruik water afleverde. Aan het eind van de lange tocht van de waterbron naar huis kwam de gebarsten kruik slechts halfvol water thuis.

En zo gebeurde het dagelijks dat de vrouw haar huis bereikte met slechts anderhalve kruik water. Natuurlijk was de perfecte kruik trots op zijn prestaties. De gebarsten kruik schaamde zich voor zijn imperfectie en voelde zich ellendig omdat hij maar de helft kon doen van hetgeen waarvoor hij was gemaakt.

Na twee jaren van bitter falen sprak de kruik op een dag, bij de waterbron, tot de vrouw: 'Ik schaam me omdat de barst in mijn zij ervoor zorgt dat het water uit me weglekt, terwijl we naar huis gaan.'

De oude vrouw glimlachte: 'Heb je gemerkt dat aan jouw kant van de weg bloemen bloeien, en niet aan de andere kant van de weg?'

Elke dag, wanneer we naar huis lopen, geef jij ze water.

Twee jaar lang kon ik deze prachtige bloemen plukken om de tafel te versieren.

Als jij niet was zoals je was, zou deze pracht er niet zijn om ons huis te eren.'

Groet Albertine de Haan- Psychomotorisch therapeut, afdeling psychiatrie, Hersenen